

Nr 398

Av herr **Lidgard**, *angående förlängning av docentförordnanden.*

(Lika lydande med motion nr 485 i Andra kammaren)

Forskarutbildningen och forskarkarriären är för närvarande föremål för särskild utredning. Oavsett utredningsresultaten i övrigt låter det sig redan nu konstateras att de åtgärder, som kan vidtagas för att öka antalet forskarutbildade personer, måste inledas med undervisning för och handledning av dem som framdeles avser att ägna sig åt forskning och högre undervisning.

Denna utbildningsverksamhet kommer ofrånkomligen att ställa krav på ett ökande antal kvalificerade lärare. Med anledning härav och med hänsyn till den långa tid som åtgår för att producera kompetenta lärare på den utbildningsnivå, varom här är fråga, synes det angeläget att åt de olika utbildningsinstitutionerna bevara de resurser som nu finnes.

Den återhållsamhet med avseende på inrättandet av nya tjänster, som ett pågående utredningsarbete alltid medför, synes inom forskarkarriären ha resulterat i att docenternas möjligheter att genom befordran till andra tjänster senast vid tidpunkten för docentförordnandets upphörande relativt sett försämrats under den tid utredningen arbetat. På grund av anställningens utformning med tidsbestämd avgång utstöttes sålunda f. n. ur karriären en grupp forskare som mycket snart kommer att behövas i den akademiska undervisningen. Erfarenhetsmässigt kommer svårigheter att anmäla sig att återrekrytera dessa personer när de väl övergått till annan verksamhet.

Den reserv, som man har att tillgå vid en framtida ökning av lärarkadern, finns praktiskt taget helt och hållet bland nuvarande docenter och forskardocenter. Forskarutredningen framlade hösten 1963 ett förslag ägnat att i viss utsträckning tillgodose ovan framförda synpunkter. Enligt förslaget skulle — efter prövning i varje särskilt ämne av behovet av forskarhandledare — de docenter och forskardocenter vilkas förordnanden utlöpte den 31 december 1963 eller senare erhålla förnyat förordnande men placeras över stat. För docenternas del ledde förslaget icke till annat än en möjlighet att — i undantagsfall — mot arvode anställa docentkompetenta personer för forskarhandledning, ett system som av olika anledningar icke visat sig attraktivt.

En effektivare väg att vidga det framtida rekryteringsunderlaget synes vara att — i likhet med vad som skett med vissa forskardocentförordnan-

den — förlänga sådana docentförordnanden som utlöper under tiden fram till dess att beslut fattas om en eventuellt ny forskarkarriär.

Under hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om åtgärder innebärande att docentförordnande skall kunna förlängas i samma ordning som nu gäller i fråga om förordnanden på forskardocenttjänster.

Stockholm den 26 januari 1966

H. Bertil Lidgard

Nr 399

Av herr Lidgard, om avslag å Kungl. Maj:ts hemställan om be-
myndigande att besluta om ämnesbenämningar å lärar-
tjänster vid universitet och högskolor.

(Lika lydande med motion nr 486 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

H. Bertil Lidgard
